

โฉมหน้าการสื่อสารในทศวรรษหน้า : การรายงานเชิงบูรณาการ และรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่

สมชาย ศุภธาดา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

รายงานเชิงบูรณาการเป็นการรายงานที่เชื่อมโยงโมเดลทางธุรกิจและมาตรการทางธุรกิจ เพื่อมุ่งเน้นไปยังกลยุทธ์หลักขององค์กร ทั้งนี้ยังเป็นการผสมผสานระหว่างการรายงานเชิงบูรณาการและรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่อย่างลงตัว ถือเป็นการพลิกโฉมยกระดับการสื่อสารในทศวรรษหน้าของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสู่นักลงทุนอย่างน่าสนใจ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอที่มาของการรายงานเชิงบูรณาการ องค์ประกอบมูลฐานของรายงานเชิงบูรณาการ รวมถึงประโยชน์และการเชื่อมโยงถึงรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่

คำสำคัญ: การรายงานเชิงบูรณาการ รายงานผู้สอบบัญชี รายงานผู้สอบบัญชีแบบใหม่

Integrated Reporting and New Auditor's Report

Somchai Supphatada

*Assistant Professor of Department of Accounting,
Thammasat Business School, Thammasat University*

ABSTRACT

The integrated reporting (IR) is a report which connects business model with business measurement aiming to meet a main business strategy. In addition, it is suitably integration between integrated reporting and a new auditor's report. It is interestingly new and upgrading in communication between accounting professions and investors in the next decade. This article has an objective to present background of the integrated reporting, basic components, and benefits as well as connection to a new auditor's report.

Keywords: Integrated Reporting, Auditor's Report, New Auditor's Report

บทนำ

“Not everything that counts, can be counted and not everything that can be counted, counts.”

Albert Einstein

องค์กรในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพึ่งพิงทรัพยากรจากหลายแหล่ง สินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตนเริ่มทวีบทบาทความสำคัญมากขึ้นเทียบเคียงกับหรืออาจมากกว่าสินทรัพย์ที่มีตัวตน ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ราชการ หรือรัฐวิสาหกิจจำเป็นต้องบริหารทุนทางปัญญา ทำการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์และบริการ บริหารจัดการตราสินค้าอย่างระมัดระวัง รวมถึงความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นเริ่มเรียกร้องความโปร่งใสและการสื่อสารที่ตรงจุดมากขึ้นจากภาคธุรกิจในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสร้างมูลค่าในอนาคตของกิจการ อย่างไรก็ตาม ภัยพิบัติทางการเงินที่เป็นอยู่ ตลอดจนรายงานการพัฒนาที่ยั่งยืนที่หลายองค์กรทำเป็นรูปเล่มแยกต่างหากในปัจจุบัน รวมทั้งรายงานผู้สอบบัญชีรูปแบบเดิมยังไม่ตอบโจทย์ของการสร้างมูลค่าระยะยาว ซึ่งธุรกิจดำเนินการอยู่ให้เห็นเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจนเท่าที่ควรจะเป็น

การรายงานเชิงบูรณาการ (Integrated Reporting: IR)

จุดเริ่มต้นของการรายงานเชิงบูรณาการ (IR) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2009 เมื่อเจ้าชายแห่งเวลส์ (เจ้าชายชาลส์ เป็นเจ้าชายแห่งเวลส์: HRH the Prince Charles, The Prince of Wales) จัดการประชุมระดับสูงระหว่างนักลงทุนหน่วยงานกำหนดมาตรฐาน ภาคธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และตัวแทนสหประชาชาติ รวมทั้ง สหพันธ์นักบัญชีระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants: IFAC) และ Global Reporting

Initiative (GRI) เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการรายงานเชิงบูรณาการนานาชาติ (International Integrated Reporting Committee: IIRC) ซึ่งต่อมาในเดือนพฤศจิกายนปี ค.ศ. 2011 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสภาการรายงานเชิงบูรณาการนานาชาติ (International Integrated Reporting Council: IIRC) IIRC ถือเป็นองค์กรหลักในการกำกับดูแลการสร้างกรอบแนวคิดการรายงานเชิงบูรณาการที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลก

จากแนวคิดที่นำเสนอไปสู่แนวทางปฏิบัติ โดยเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 2013 IIRC ได้เผยแพร่เอกสาร International Integrated Reporting Framework สำหรับเป็นกรอบในการจัดทำ IR เพื่อเป็นแนวทางที่ใช้ปฏิบัติทั่วโลก ทั้งนี้ IR ได้มีการทดสอบและนำร่องในหลายประเทศและหลายองค์กรธุรกิจชั้นนำ ตัวอย่างเช่น Unilever, PepsiCo, Coca-Cola, Microsoft, SAP, Hyundai, Southwest Airlines, Volvo, BASF และ HSBC

IIRC ให้นิยามของการรายงานเชิงบูรณาการ (IR) ว่าเป็นการสื่อสารอย่างกระชับเพื่ออธิบายถึงการที่กลยุทธ์ ธรรมชาติ ผลการปฏิบัติงานและอนาคตที่คาดหวังขององค์กรภายในบริบทของสภาพแวดล้อมภายนอก จะนำไปสู่การสร้างมูลค่าระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวได้อย่างไร¹ วัตถุประสงค์หลักของการรายงานเชิงบูรณาการเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลสำคัญด้านต่าง ๆ ขององค์กรไว้ในรายงานฉบับเดียว เพื่อให้ทิศทางการสื่อสารเกี่ยวกับองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ IR เริ่มต้นจากการตั้งคำถามง่าย ๆ ว่า องค์กรจะกำหนดวัดความสำเร็จในการบริหารทรัพยากร และความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้เสียหลากหลายกลุ่มอย่างไร ความสัมพันธ์ในลักษณะพึ่งพากันระหว่างทุนประเภทต่าง ๆ (ทุนทางปัญญา ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคม และทุนทางธรรมชาติ) ส่งผลต่อความสามารถ

¹ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ JSE (Johannesburg Securities Exchange) ประเทศแอฟริกาใต้ ต้องจัดทำรายงานเชิงบูรณาการสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 2010 เป็นต้นไป

ของธุรกิจในการสร้างมูลค่าอย่างไร และองค์กรกำหนดแนวทางในการประเมินความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์กิจกรรม ทุนต่าง ๆ ที่นำมาลง และ ผลการปฏิบัติงานอย่างไร

ส่วนประกอบมูลฐานของเนื้อหาการรายงานเชิงบูรณาการมีด้วยกัน 8 หัวข้อหลัก ได้แก่

ก. ภาพรวมองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอก

อธิบายสิ่งที่องค์กรทำและสภาพแวดล้อมที่ดำเนินธุรกิจ อภิปรายแนวโน้มตลาดในอนาคต รวมถึงความเกี่ยวข้องระหว่างตลาดกับทางเลือกเชิงกลยุทธ์

ข. ธรรมาภิบาล แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างธรรมาภิบาลขององค์กรว่ามีส่วนสนับสนุนความสามารถในการสร้างมูลค่าระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวอย่างไร

ค. โมเดลทางธุรกิจ² ระบุโมเดลทางธุรกิจที่ใช้อย่างชัดเจน อะไรคือทุนที่สำคัญขององค์กร³ ตำแหน่งขององค์กรในห่วงโซ่มูลค่ามีความชัดเจนเพียงใด อธิบายความพึงพิงและผลกระทบของแหล่งทรัพยากรในอนาคตที่มีต่อมูลค่ากิจการ

ง. ความเสี่ยงและโอกาส องค์กรเผชิญความเสี่ยงและมีโอกาสที่ระบุได้เฉพาะเจาะจงอะไรบ้าง ความเสี่ยงและโอกาสเหล่านั้นส่งผลต่อความสามารถขององค์กรในการสร้างมูลค่าระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาวอย่างไร องค์กรจัดการกับเรื่องเหล่านั้นอย่างไร

จ. กลยุทธ์และการจัดสรรทรัพยากร อธิบายว่าองค์กรต้องการไปที่ใด และจะไปยังจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร มีการรวมทุนที่ไม่ใช่ทุนทางการเงินในกลยุทธ์หลักหรือไม่

ฉ. ผลประกอบการ เมื่อเปรียบเทียบกับกลยุทธ์ที่วางไว้ ผลประกอบการขององค์กรเป็นอย่างไร ในรูปของทุนที่นำมาลงองค์กรได้ผลลัพธ์ตรงตอบแทนบ้าง

ช. อนาคตที่คาดหวัง ในกรณีนี้เน้นกลยุทธ์ตามที่กำหนดไว้แล้วมีความท้าทายและความไม่แน่นอนในเรื่องใดบ้างที่ต่อนักวิจัย และเรื่องเหล่านั้นมีผลในเชิงการบริหารจัดการโมเดลทางธุรกิจและผลประกอบการในอนาคตอย่างไร

ซ. เกณฑ์ที่ไม่ใช่การจัดทำและนำเสนอรายงาน องค์กรกำหนดเรื่องที่สำคัญเรื่องใดบ้างที่ควรบรรจุในรายงานเชิงบูรณาการ เรื่องสำคัญเหล่านั้นได้มีการประเมินและแสดงในรูปแบบเชิงปริมาณอย่างไร ภายใต้การมีคำแนะนำแนวคิดและทดลองปฏิบัติ IR ช่วงไม่กี่ปีมานี้ ทีมผู้บริหารในหน่วยงานองค์กรที่ริเริ่มนำรายงานเชิงบูรณาการไปปรับใช้ ชี้ให้เห็นประโยชน์สำคัญของ IR อันประกอบด้วย⁴

- สามารถเพิ่มความสนใจไปยังประเด็นที่สำคัญแท้จริงของธุรกิจ
- สามารถคิดและบริหารจัดการในภาพรวมเชิงบูรณาการ

² IIRC ให้คำนิยาม Business Model ว่าเป็นระบบขององค์กรในการแปลง inputs ผ่านกิจกรรมทางธุรกิจเป็นผลผลิตและผลลัพธ์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และสร้างมูลค่าตลอดระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว (an organization's system of transforming inputs through its business activities into outputs and outcomes that aims to fulfil the organization's strategic purposes and create value over the short, medium and long term)

³ ทุนที่ก่อให้เกิดมูลค่าแก่กิจการมี 6 อย่างได้แก่ ทุนทางการเงิน ทุนทางการผลิต ทุนทางปัญญา ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคมและความสัมพันธ์ และทุนทางธรรมชาติ

⁴ Integrated Reporting in Practice: The South African Story by Mark Hoffman, KPMG in South Africa (June, 2012)

- สามารถใส่ใจเรื่องความเสี่ยงและโอกาสทางธุรกิจอย่างกว้างขวางขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม ธรรมชาติ และการสร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Engagement)
 - สื่อสารกลยุทธ์องค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ปรับปรุงรูปแบบการรายงานผลกระทบจากการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น
 - การรายงานทั้งภายในและภายนอกองค์กรมีความกระชับมากขึ้น
- โดยสรุป รายงานเชิงบูรณาการมีคุณลักษณะที่เป็นหลักการดังตารางที่แสดงต่อไปนี้

มิติทางด้าน	จากรายงานแบบเดิมสู่การรายงานเชิงบูรณาการ
1 วิธีคิด	จากการไม่เชื่อมโยงกันสู่การบูรณาการ
2 ความรับผิดชอบจัดการทรัพยากร	จากทุนทางการเงินสู่ทุนในทุกรูปแบบ
3 จุดเน้นความสนใจ	จากอดีตและข้อมูลการเงินสู่อดีตและอนาคต ข้อมูลที่เชื่อมโยงและข้อมูลเชิงกลยุทธ์
4 กรอบเวลา	จากระยะสั้นสู่ระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว
5 ความเชื่อใจ	จากการเปิดเผยที่จำกัดสู่ความโปร่งใสมากขึ้น
6 การปรับตัว	จากการผูกมัดโดยกฎสู่การตอบสนองต่อแต่ละสถานการณ์
7 ความกระชับ	จากความยาวและซับซ้อนของรายงานสู่ความกระชับและความมีนัยสำคัญ
8 การใช้เทคโนโลยี	จากอิงกระดาษสู่การพัฒนาเทคโนโลยี

ที่มา: IIRC, “Towards Integrated Reporting Discussion Paper,” 2011

รายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่

รายงานของผู้สอบบัญชีรูปแบบใหม่ ซึ่งจะมีผลบังคับใช้สำหรับการตรวจสอบงบการเงินที่มีรอบบัญชีสิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2559 สำหรับกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นเรื่องหนึ่งที่ถือว่าเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้สอบบัญชีต้องพิจารณาการสื่อสารในรายงาน นั่นคือ **“เรื่องสำคัญในการตรวจสอบ (Key Audit Matter: KAM)”**⁵ ซึ่งเป็นเรื่องของผู้สอบบัญชีที่มีการสื่อสารกับผู้มีส่วนที่

ในการกำกับดูแลกิจการ และพิจารณาว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ในการตรวจสอบงบการเงินงวดปัจจุบัน และรายงานให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับทราบ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินมีความเข้าใจรายงานของผู้สอบบัญชีมากขึ้น ถือเป็นการยกระดับการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินให้มีคุณค่ามากขึ้น

ตารางเปรียบเทียบต่อไปนี้แสดงถึงรูปแบบรายงานของผู้สอบบัญชีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

⁵ รายละเอียดดูได้จาก มาตรฐานการสอบบัญชี รหัส 701 การสื่อสารเรื่องสำคัญในการตรวจสอบ ในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต

รายงานผู้สอบบัญชีปัจจุบัน	รายงานผู้สอบบัญชีแบบใหม่
1 วรรณคำ	1 ความเห็น
2 ความรับผิดชอบของผู้บริหาร	2 เกณฑ์ในการแสดงความเห็น
3 ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชี	3 (ถ้ามี) ความไม่แน่นอนที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานต่อเนื่อง
4 กระบวนการตรวจสอบ	4 (ถ้ามี) ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น
5 เกณฑ์ในการแสดงความเห็น	5 เรื่องสำคัญในการตรวจสอบ
6 ความเห็น	6 (ถ้ามี) เรื่องอื่น ๆ
7 ข้อมูลและเหตุการณ์ที่เน้น	7 ข้อมูลอื่น
8 (ถ้ามี) เรื่องอื่น ๆ	8 ความรับผิดชอบของผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล ต่องบการเงิน
	9 ความรับผิดชอบของผู้สอบบัญชีต่อการตรวจสอบงบการเงิน

เรื่องสำคัญในการตรวจสอบ (KAM) ตามตารางข้างต้น คือ เรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องที่ผู้สอบบัญชีพิจารณาโดยใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพว่ามี**นัยสำคัญอย่างมาก**⁶ ในการตรวจสอบงบการเงินของงวดปัจจุบัน วัตถุประสงค์ของการสื่อสารเรื่องสำคัญในการตรวจสอบ เพื่อส่งเสริมคุณค่าของการสื่อสารในรายงานของผู้สอบบัญชี โดย

- (1) ให้ข้อมูลการปฏิบัติงานตรวจสอบที่มีความโปร่งใสมากขึ้น
- (2) ให้นักลงทุนและผู้ใช้รายงานทางการเงินมีความสนใจไปยังประเด็น (เรื่อง) ที่เกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจที่สำคัญของผู้บริหาร และเป็นเรื่องที่ผู้สอบบัญชีให้ความใส่ใจเป็นพิเศษ
- (3) ให้หลักเกณฑ์กับผู้ใช้งบการเงินในการติดต่อกับผู้บริหารและผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแลมากขึ้น ในอนาคตเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกิจการ
- (4) ปรับปรุงการสื่อสารระหว่างผู้สอบบัญชีและคณะกรรมการตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องที่สำคัญที่สุดในการตรวจสอบ และอาจส่งผลต่อเนื่องใน

เรื่อง ความสนใจที่เพิ่มมากขึ้นสำหรับขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

(5) เพื่อจุดสนใจของผู้สอบบัญชีไปยังเรื่องที่ต้องสื่อสาร ซึ่งมีผลทางอ้อมในการเพิ่มความสงสัยเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิชาชีพของผู้สอบบัญชี อันเป็นการยกระดับคุณภาพของการตรวจสอบไปในตัว คาดหมายกันว่า KAM จะส่งผลให้รายงานของผู้สอบบัญชีมีสาระประโยชน์มากขึ้น ส่วนหนึ่งเพราะ KAM ของแต่ละกิจการจะมีความแตกต่างกัน ผู้สอบบัญชีต้องประเมินความเสี่ยงในธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของแต่ละธุรกิจเป็นการเฉพาะเจาะจง KAM เป็นเรื่องที่เลือกมาจากเรื่องที่สื่อสารกับผู้มีหน้าที่ในการกำกับดูแล เป็นเรื่องที่มีนัยสำคัญที่ผู้สอบบัญชีให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานตรวจสอบ ซึ่งอาจรวมถึง

- เรื่องที่ผู้สอบบัญชีประเมินไว้ว่ามี “ความเสี่ยงสูง” ในการแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ หรือเป็นความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ

⁶ นัยสำคัญ หมายถึง ระดับความสำคัญของเรื่องในบริบทหนึ่ง นัยสำคัญให้ความหมายในบริบทของปัจจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ตัวอย่างเช่น ขนาดของรายการ ลักษณะและผลกระทบของเรื่อง หรือ ความสนใจของผู้ใช้งบการเงินหรือผู้รับ เป็นต้น

- เรื่องที่ผู้สอบบัญชีตัดสินใจเกี่ยวกับรายการในงบการเงินที่ผู้บริหารต้องใช้ดุลยพินิจสำคัญ รวมถึงประมาณการทางบัญชีที่มีความไม่แน่นอนอย่างมาก
- ผลจากการตรวจสอบเหตุการณ์หรือรายการที่สำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างงวด

การเขียน KAM ของผู้สอบบัญชีจะมีผลต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของบริษัทและควรเขียนด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช่ภาษาเชิงเทคนิค ต้องมีความกระชับไม่เยิ่นเย้อ (ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการรายงานเชิงบูรณาการ) จำนวนของเรื่องสำคัญในการตรวจสอบที่รวมอยู่ในรายงานของผู้สอบบัญชีอาจเป็นผลมาจากขนาดและความซับซ้อนของกิจการ ลักษณะของธุรกิจและสภาพแวดล้อม รวมไปถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์ต่าง ๆ ของงานตรวจสอบแต่ละงาน การเชื่อมโยงเรื่องเข้ากับสถานการณ์ของกิจการโดยตรงช่วยลดโอกาสที่คำอธิบายเรื่อง KAM มีรูปแบบเป็นมาตรฐานเกินไปและมีประโยชน์น้อยลงเมื่อเวลาผ่านไป

ทั้งนี้ มีบางสถานการณ์ที่เรื่องที่ถูกระบุว่าเป็นเรื่องสำคัญในการตรวจสอบไม่ถูกสื่อสารในรายงานของผู้สอบบัญชี กฎหมายหรือข้อบังคับอาจขัดขวางการเปิดเผยต่อสาธารณะโดยผู้บริหารหรือผู้สอบบัญชีเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะบางเรื่องที่มีผลต่อการสืบสวนโดยหน่วยงานที่เหมาะสมเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นจริงหรือมีข้อสงสัย (เช่นเรื่องเกี่ยวกับการฟอกเงิน) ดังนั้น การใช้ดุลยพินิจของผู้สอบบัญชีที่จะไม่สื่อสาร KAM จะเหมาะสมก็ต่อเมื่อผลกระทบเชิงลบต่อกิจการหรือสาธารณะซึ่งเป็นผลจากการสื่อสาร ถูกมองว่ามีน้อยกว่า ประโยชน์สาธารณะจากการสื่อสารเรื่องดังกล่าว ในกรณีนี้จึงมีความจำเป็นต้องได้หนังสือ

รับรองที่เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บริหารเพื่อชี้แจงสาเหตุที่การเปิดเผยต่อสาธารณะเป็นเรื่องไม่เหมาะสม

ความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานเชิงบูรณาการและรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่

หากพิจารณาความเกี่ยวเนื่องของพหุภาคีการทางรายงานทางการเงินมาสู่การรายงานเชิงบูรณาการ และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในรายงานของผู้สอบบัญชี จะพบประเด็นร่วมที่น่าสนใจดังนี้

ประเด็นที่ 1: การรายงานที่ดีขึ้น ไม่ได้หมายถึงการรายงานที่มากขึ้น ไม่จำเป็นว่าการรายงานเชิงบูรณาการหรือรายงานผู้สอบบัญชีแบบใหม่ต่างต้องการรูปแบบที่กระชับและพิจารณาเฉพาะเนื้อหาประเด็นที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวข้องเท่านั้น

ประเด็นที่ 2: ความสนใจของนักลงทุนระยะยาว สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื้อหาและโครงสร้างของการรายงานเชิงบูรณาการให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว ซึ่งครอบคลุมสู่นาถดของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในขณะที่รายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่ที่เน้นเรื่องสำคัญในการตรวจสอบถือเป็นการชี้เป้าจุดสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการอยู่รอดในระยะยาวของธุรกิจ ดังนั้น การรายงานเชิงบูรณาการ (IR) และรายงานผู้สอบบัญชีสามารถสร้างแรง ผลักดันผลผลิตทวีคูณกระตุ้นส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกภาคส่วน

ประเด็นที่ 3: การสร้างบทสนทนาแบบปะทะสังสรรค์ (Dialogue) การสร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย (Stakeholder Engagement) เป็นเรื่องจำเป็นในทศวรรษใหม่นี้ ซึ่งการรายงานเชิงบูรณาการและรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่เข้ามามีส่วนเติมเต็มในความพยายาม

⁷ ดงวนวิทย์ของ Theis, J., A. Koehler, and N. Ratzinger-Sakel. 2016. Does the reporting of key audit matters affect the auditor's communicative value? Experimental evidence from investment professionals. (Working paper, The 39th European Accounting Association Annual Congress), Maastricht, Netherland.

ยกระดับการสื่อสารที่มีคุณภาพ เป็นการเปิดมุมมองให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาประเด็นต่าง ๆ อย่างรอบด้านทุกแง่มุม

ประเด็นที่ 4: บทบาทของการให้ความเชื่อมั่น
รายงานผู้สอบบัญชีต้องมีประโยชน์และน่าสนใจติดตามอ่าน ในอนาคตทั้งการรายงานเชิงบูรณาการและรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่ทำให้บทบาทของผู้สอบบัญชี และกรรมการตรวจสอบมีความกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการตรวจสอบที่ต้องกำกับดูแลการนำเสนอและเปิดเผย “สารสนเทศที่ไม่ใช่ทางการเงิน” ในรายงานทั้งสองนี้ให้มีความถูกต้องและเหมาะสม ก่อนนำเสนอให้มีการรับรองโดยคณะกรรมการบริษัทและเปิดเผยต่อสาธารณชนต่อไป

ประเด็นที่ 5: การพิจารณาประเด็น “ความมีนัยสำคัญ”
เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีหลากหลายกลุ่ม ประเด็นที่มีความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอาจไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญสำหรับกิจการ นักลงทุนต้องการข้อมูลทางการเงินที่ชัดเจนและทางออกเชิงกลยุทธ์ ในขณะที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มอื่นต้องการการรายงานที่แสดงข้อมูลรายละเอียด ดังนั้น ความท้าทายในอนาคต คือ การจัดการกับความขัดแย้งที่เป็นปัญหา ทั้งในระดับกลยุทธ์และระดับปฏิบัติการ ผู้สอบบัญชีหรือบุคคลที่สามอาจจำเป็นต้องเข้ามาสอบทานเนื้อหาของการรายงานเชิงบูรณาการ

สรุป

รายงานเชิงบูรณาการมิใช่เป็นเพียงการรายงานทั่วไป แต่เป็นการประสานงานแขนงต่าง ๆ ของการดำเนินธุรกิจ และมุ่งเน้นไปยังกลยุทธ์หลักขององค์กร ความสามารถในการเชื่อมโยงประสานข้อมูลระหว่างกลยุทธ์ โมเดลทางธุรกิจ และมาตรวัดเข้าด้วยกันเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความไว้วางใจต่อองค์กร นอกจากนี้ การผสมผสานระหว่างการรายงานเชิงบูรณาการและรายงานของผู้สอบบัญชีแบบใหม่อย่างลงตัว ถือเป็นการพลิกโฉมยกระดับการสื่อสารในทศวรรษหน้าของชุมชนผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีสู่แวดวง

นักลงทุนอย่างน่าจับตามอง ทั้งนี้ การรายงานเชิงบูรณาการควรได้รับการส่งเสริมผลักดันให้เป็นรูปแบบการรายงานภาคบังคับแทนรายงานทางการเงินในปัจจุบัน เพื่อให้ทั้งเนื้อหาสาระของการรายงาน และการรับรองให้ความเชื่อมั่น (ในรายงานของผู้สอบบัญชี) อยู่ในเกณฑ์บรรทัดฐานสอดคล้องรับกัน เอื้ออำนวยความสะดวก สร้างมูลค่า และเป็นประโยชน์อย่างสูงสุดต่อผู้ใช้งบการเงินทุกฝ่าย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทยและการแปล

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). *มาตรฐานการสอบบัญชี ราชั 701 การสื่อสารเรื่องสำคัญในการตรวจสอบในรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต*. กรุงเทพฯ [Federation of Accounting Professions. (2016). *Thai Standard on Auditing No. 701 Communication Key Audit Matters in the Independent Auditor's Report*. Bangkok.]

English

Musco, C., Frigo, M. L., Quattrone, P., and Riccaboni, A. (2014). Leading Practices in Integrated Reporting. *Strategic Finance* , pp.23–32.

Institute of Management Accountants (IMA). (2015). *From Share Value to Shared Value: Exploring the Role of Accountants in Developing Integrated Reporting in Practice*. IMA-ACCA Joint Research.

KPMG. (2012). *Integrated Reporting in practice: The South African Story*. Mark Hoffman, KPMG in South Africa.

Pricewaterhouse Coopers. (2012). *Integrated Reporting: The Future of Corporate Reporting*. Retrieved on May, 2012 from www.pwc.de/de_De/de/rechnungslegung/assets/integrated_reporting.pdf.

- Eccles, R. G., and Krzus, M. P. (2014). *The Integrated Reporting Movement: Meaning, Momentum, Motives, and Materiality*. Wiley, Hoboken, N.J.
- Theis, J., Koehler, A., and Ratzinger-Sakel, N. (2016). *Does the reporting of key audit matters affect the auditor's communicative value? Experimental evidence from investment professionals*. Working paper. The 39th European Accounting Association Annual Congress, Maastricht, Netherland.
- The European Audit Committee Leadership Network (EACLN) and Audit Committee Leadership Network (ACLN). (2014). *Integrated Reporting. ViewPoints*, Issue 25.
- The International Integrated Reporting Committee (IIRC). (2011). *Towards Integrated Reporting: Communicating Value in the 21st Century*. Discussion paper.
- The International Integrated Reporting Committee (IIRC). (2013). *The International <IR> framework*. Retrieved in December 2013 from www.theiirc.org/international-ir-framework.
- The International Integrated Reporting Committee (IIRC). (2015). *Navigating the Corporate Reporting Landscape*. Retrieved from http://corporaterespondingdialogue.com/wp-content/uploads/2015/05/CRD-Mapping-Document_website_070515.pdf.

JAP